Buitenlandsche Berigten.

TURKIJE.

Konstantinopel, 2 *nov.* Te Aleppo is een opstand tegen de Christenen uitgebarsten, waarbij een groot aantal van hen vermoord en in de Franken-wijk verwoestingen aangerigt werden, terwijl de Turksche militairen lijdelijke toeschouwers bleven.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 12 *nov.* Men beweert dat, na het binnenrukken der bondstroepen te Kassel, de Keurvorstelijke regering naar Kassel zal terugkeeren. De ding van het uitrukken der Pruisische troepen blijft echter, hoewel men die in de Groot-Duitsche kringen telkens te gemoet ziet, nog steeds uit. Even verzekert men in diezelfde kringen, dat de officiëele erkenning van het regtens bestaan van den Bondsdag, van wege de groote mogendheden (ten ... van wege Frankrijk) nabij is. Niets is meer mogelijk, zelfs niet het weldra opgeven van de neutraliteit van Frankfort.

Prins *Gortschakoff* is, volgens het *Mainzer Journal*, den 11den door den Oostenrijksche gevolmagtigde, graaf *von Thurn Hohenstein*, in een plegtig gehoor ontvangen en heeft aan dezen zijne geloofsbrieven overhandigd, die hem als buitengewoon gezant en minister plenipotentiaris van den Keizer van Rusland, bij den *Duitschen Bond* accrediteren.

Frankfort, 13 *nov.* Nadat een voorbarig dagblad-berigt den intogt der Beijeren in Kassel gemeld had, heerscht heden weder de oude onzekerheid. Te Hanau zeide men dat *Hünfeld* door de Pruisen ontruimd was. Een Beijersch bataillon is heden middag van Hanau in de rigting naar Fulda opgebroken, waaruit men tot het oprukken naar Kassel kan besluiten. — Op onze beurs heeft men zich te spoedig gevleid met eene meer vreedzame wending, en thans moet men die teleurstelling boeten door dalende koersen. Ook de terugwerking der buitenlandsche geldmarkt, bepaaldelijk van Parijs en Amsterdam, laat zich gevoelen. Te Parijs zouden, op het berigt der mobielmaking van het Pruisische leger, op éénen Donderdag voor 2 millioen renten (40 mill. fr. kapitaal) in Fransche en voor rekening van een Duitsch huis, voor 100,000 piasters Spaansche effecten, verkocht zijn. Wel is waar zijn de koersen aldaar weder gerezen, schoon er eergisteren te Amsterdam eene nieuwe daling plaats had. Hier begint het geld, vooral tegen depôt van staatspapier, schaarscher te worden. Ook op den goederen-handel werkt de bezorgdheid voor den oorlog. Daarentegen maken de spoorwegen goede rekening; zoo zoude voor den Taunus-spoorweg het vooruitzigt bestaan op een dividend hetwelk grooter is dan dat van alle vroegere jaren.

Munchen, 9 *nov.* Sedert heden morgen wordt, naar men meldt, het geheele Beijersche leger, voor zoo ver dit tot nu toe niet gebeurd was, mobiel gemaakt en zullen bij elk der 16 regementen infanterie, nog een vierde bataillon gevoegd worden. Heden avond was hiervan echter nog niets naders bekend, doch men meent, en dit vooral in de militaire kringen, dat een dergelijke maatregel weldra ten uitvoer zal gelegd worden. Reeds eenigen tijd geleden had men voorbereidende maatregelen genomen tot oprigting van vierde bataillons.

Munchen, 10 *nov.* Gisteren des voormiddags begaf zich de minister van Oorlog, generaal-majoor *von Luder*, naar Tegernsee bij den veldmaarschalk Prins *Karel*, van waar hij eerst des nachts te elf ure hier terugkeerde. Na 12 ure des nachts werd uit het ministerie van Oorlog het bevel uitgevaardigd, dat terstond al de afdeelingen van het hier in bezetting liggende garnizoen en, naar men verneemt, ook die in de overige garnizoenen in het geheele koningrijk, al hare verlofgangers moeten oproepen. Zoo als wij reeds gisteren vermoedden, wordt dus het geheele Beijersche leger mobiel gemaakt. Zelfs die verlofgangers, welke nog slechts vier weken behoefden te dienen, moeten opkomen.

Kassel, 11 *nov.* Onder de bevolking heerscht groote spanning en onrust. Ook de Pruisische bezetting is ontegenzeggelijk ten hoogste mismoedig en ontevreden. *Zij zal morgen de stad ontruimen.* Het Pruisische leger heeft thans nagenoeg geheel Keurhessen verlaten. Alleen op de étappe-wegen bij Hersfeld zouden nog troepen staan. Het hoofdkwartier is reeds weder in Vacha gevestigd. Generaal graaf *v. d. Gröben* zou, naar men zegt en gelijk van een man van eer in dergelijk geval niet anders te verwachten is, zijn ontslag hebben genomen. *De Beijeren worden hier verwacht.*

Stuttgart, 11 *nov.* Het hoofd van het departement van Binnenlandsche Zaken heeft, twee dagen geleden, aan de leden van de, den 10 augustus 1849 gekozen commissie uit de Standen, eene oproeping gezonden, hunne functiën als leden dier commissie weder op te vatten. Wij vernemen dat de president der Standen-vergadering van 1849, de heer *Murschel*, geweigerd heeft aan deze oproeping te voldoen, dewijl hij deze weder in het leven roeping der commissie uit de Standen van 10 augustus 1849, ongrondwettig rekent.

De Russische gezant alhier, Prins *Gortschakoff* is naar Frankfort vertrokken. De Kroonprins en de Kroonprinses zijn van hunne reis naar Warschau hier teruggekomen.

Karlsruhe, 10 *nov.* De *Knielinger Rijnbrug*, 1½ uur van hier, wordt, naar men verneemt, door twee compagniën Beijeren bewaakt, waarvan er eene te Wörth ligt. Des nachts zouden twee pontons door Beijersche sappeurs de rivier afgebragt worden.

— 13 *nov.* In het gisteren verschenen regeringsblad wordt de verlenging van den staat van beleg en van het standregt voor vier weken, afgekondigd.

Baden, 10 *nov.* Naar wij vernemen is de, door den minister *Kluber*, met Pruisen gesloten militaire conventie, door onze regering opgezegd.

Mannheim, 11 *nov.* Gisteren middag kwamen met een spoortrein uit den Pfalz, onderscheidene wagens met bedden en bedgereedschap te Ludwigshaven aan. Het garnizoen aldaar is zoo sterk, dat er bijna geene plaats is hen onder dak te brengen. De soldaten trekken met pak en zak op wacht. Onze Pruisische bezetting en bepaaldelijk onze artillerie, heeft zich met den noodigen voorraad kruid voorzien; de amunitie-wagens werden dezer dagen ook met patronen voorzien. Met angst aanschouwt de vreedzame inwoner deze toebereidselen, die hem niet geheel ontgaan, hoewel zij gewoonlijk in den vroegen ochtend plaats hebben.

Mainz, 11 *nov.* De sedert het jaar 1848 bij onze vestingwerken opgerigte palissaden, werden sedert de afgeloopen week door eene afdeeling Oostenrijksche mineurs weder weggeruimd, zonder dat men plan scheen te hebben nieuwe palissaden in de plaats te stellen. Deze arbeid kan ligtelijk eenige maanden duren, daar het aantal palissaden in onze vestingwerken zeer groot is; in het fort Hauptstein alleen zijn er over de 18000 stuks.

Fulda, 11 *nov.* Het hoofdkwartier van den Pruisischen generaal *v. d. Gröben* is weder naar Vacha verlegd. Zijne troepen bezetten echter nog Hersfeld, door hetwelk, gelijk men weet, een Pruisische étappeweg loopt. De voorhoede der bondstroepen staat anderhalf uur van hier, tot voorbij Hersfeld. De Keurvorstelijke ontvangers zenden reeds heden de belastingbilletten rond, tot inning der belastingen.

Hanau, 12 *nov.* (*Per telegraaf*) Graaf *Dönhof* zoude van Berlijn beslissende en wel *aannemelijke* voorstellen hebben overgebragt, zoodat men zich hier vleit *met eene vreedzame schikking*. Ook de *Oesterreichische Correspondenz* bevestigt, dat, volgens geloofwaardige berigten, de houding van Oostenrijk te Berlijn eenen geest van regtvaardigheid en gematigdheid ontmoet.

(Eene telegraphische depêche der *Hamb. Börsen Halle* uit Berlijn van 12 nov. meldt in overeenstemming met bovenstaand berigt: »Ter beurze was heden het gerucht verspreid, dat van den Pruisischen gezant te Weenen, graaf *von Bernstorff*, het berigt was aangekomen, dat hij op het punt stond, de aangelegenheden waarover strijd bestond, tot volkomene tevredenheid te schikken, en dat er over het algemeen nog slechts geringe verschillen bestaan.)

FRANKRIJK.

Parijs, 12 *nov.* De wetgevende vergadering heeft gisteren, hare sinds drie maanden afgebrokene werkzaamheden hervat. De heer *Dupin* bekleedde het voorzitterschap. Na oplezing der namen, door eenen der secretarissen, bleek dat er 583 leden tegenwoordig waren. Bij de hervatting der parlementaire werkzaamheden in het vorige jaar, waren er slechts 486 leden aanwezig.

Na de hoofdelijke oproeping, deelde de voorzitter aan de vergadering mede dat door den procureur-generaal bij het hof van Bordeaux, verlof was gevraagd om eene vervolging in te stellen tegen den heer *Chavoix*, vertegenwoordiger van het departement Dordogne. Die vervolging wordt tegen den heer *Chavoix* ingesteld naar aanleiding van het onlangs plaats gehad hebbende tweegevecht, waarin hij, zoo als men weet, het ongeluk gehad heeft zijne tegenpartij, den heer *Auguste Dupont*, oud-lid der constituërende vergadering en redacteur van de *Echo de Vésone*, doodelijk te kwetsen. Er hebben kortstondige debatten plaats gehad over de vraag of dat verzoek naar de afdeelingen zoude worden verzonden. De heer *Léo de Laborde*, zich grondende op het antecedent betreffende het tweegevecht waarin bij den heer *Alphonse Gent* gekwetst heeft, verlangde dat de vergadering staande de zitting een besluit zoude nemen. De groot-zegelbewaarder, de heer *Rouher*, verzocht op grond van andere antecedenten en van de ernstige gevolgen die het tweegevecht, waarom de heer *Chavoix* vervolgd wordt, gehad heeft, de verzending naar de afdeelingen. De heer *Cremieux* heeft eenige opmerkingen gemaakt in den zin van den heer *Léo de Laborde*. Daarna heeft de vergadering een einde aan de quaestie gemaakt door te bepalen, dat het verzoek om eene vervolging te mogen instellen, naar de afdeelingen zoude worden verzonden.

De voorzitter heeft mededeeling gedaan van een voorstel betrekkelijk den commissaris van politie, die bij de vergadering is aangesteld.

Dit is het geheele resultaat van deze zitting. Te half twee ure geopend, was zij reeds weder te half drie ure gesloten. Naar het ons voorkwam had de vergadering een kalm en koel aanzien. Onder de groepen bemerkte men geen spoor van die spanning, waardoor de laatste zittingen der permanente commissie gekenmerkt werden.

In de zitting van heden zal men overgaan tot de stemming tot vernieuwing van het bureau en zal de Boodschap die de President der Republiek aan de vergadering zal zenden, voorgelezen worden.

— De laatste tijdingen uit Egypte zouden kunnen doen vreezen, dat de goede verstandhouding tusschen de regering van Konstantinopel en die van Kaïro verbroken zal worden; men weet dat *Artim*-Bey, die tot nu toe krachtig ondersteund werd door de Porte, Alexandrië plotseling verlaten en eene schuilplaats bij den Sultan gezocht had, om hem hulp en ondersteuning te verzoeken.

Berigten die wij uit Alexandrie ontvangen, verzekeren dat de Sultan het vertrek van *Artim*-Bey ten sterkste zoude hebben afgekeurd, en *Hassan*-Pacha, die het laatst door den onderkoning als buitengewoon gezant bij de Porte gezonden was, gunstig zoude hebben ontvangen.

Overigens heerscht in Egypte de volmaaktste rust, en onder dien invloed gaat de algemeene voorspoed vooruit; de door het gouvernement uitgegevene waarden beginnen minder in discrediet te geraken; vroeger verloren zij 25 à 28 proc. terwijl men thans koopers vindt tegen 8 à 10 proc. verlies. De landbouw verkeert ook in eenen beteren staat. Ongelukkiglijk is het water van den Nijl, hoewel het eene vrij groote hoogte bereikt had, snel gevallen, en is het te vreezen dat vele landerijen niet genoegzaam vruchtbaar zijn gemaakt.

Men heeft in Frankrijk dikwijls gesproken van het afdammen van den Nijl, waarvan het eerste denkbeeld dagteekent van de Fransche expeditie. Ter plaatse waar de Nijl zich in twee armen verdeelt, aan de zuidpunt van de Delta, had *Mehemet Ali* het water van den ontzaggelijken stroom willen opvoeren, om hetzelve, van dit punt uit, en door eene menigte kanalen, over de geheele uitgestrektheid des lands te verspreiden, aldus de landerijen, die door de jaarlijksche overstroomingen niet bereikt worden, vruchtbaar willen maken en op die wijze willen voorzien in de opslibbingen, welke zoo als die van dit jaar, onvoldoende blijken te zijn. Dat groote werk, hetwelk sinds vrij langen tijd was opgegeven, wordt thans weder hervat en er zijn bevelen gegeven hetzelve met ijver voort te zetten.

De onderkoning heeft last gegeven om op zijne kosten, blokken Oostersch albast van groote afmetingen, uit Opper-Egypte te ontbieden, welke blokken naar Rome zullen gezonden worden en bestemd zijn voor een monument, hetwelk de door den Paus benoemde kardinalen voor *Gregorius XVI* willen oprigten.

Men zoude liever zien dat *Abbas*-Pacha zich liet gelegen liggen aan de reorganisatie der scholen van verschillende soort, die onder de regering van *Mehemet Ali* te Kaïro geopend zijn. Zij waren de vrucht van edele denkbeelden en door er zich weder mede te bemoeijen en hare ontwikkeling te begunstigen, door alle mogelijke middelen, kan Egypte de hoop voeden zijne plaats onder de beschaafde natiën te behouden.

— In de door den minister van Binnenlandsche Zaken in de Wetgevende Vergadering voorgelezen boodschap van den President, wordt onder anderen, wat den finantiëlen toestand des rijks betreft, het volgende gezegd:

»Het geheel der door de regering gevolgde staatkunde, heeft onzen finantiëlen toestand aanmerkelijk verbeterd.

De rekening van 1848 is u voorgelegd, en doet u het definitief saldo van die dienst kennen.

Men heeft een oogenblik kunnen gelooven dat het budget van 1849, wegens zekere omstandigheden die op het oogenblik der stemming niet werden voorzien, de schatkist met een last van ongeveer 300 millioenen zou bezwaren. Dank zij den vooruitgang der inkomsten en bezuinigingen, in verschillende diensten ingevoerd, zal die som — men kan het met zekerheid zeggen — gereduceerd worden tot nabij de 100 millioen.

Alles doet verwachten, dat het deficit voor de dienst van 1850 aanzienlijk zal verminderd worden, en dat het evenwigt voor 1851 voorspeld, tot stand zal komen; de rijzende gang der indirecte inkomsten houdt zich staande, de negen eerste maanden van 1850, vergeleken met die over het vorige jaar, leveren een voordeel van meer dan 28 millioen. De indirecte belastingen, waarvan de tarieven niet zijn gewijzigd, en welke in die vermeerdering voor meer dan 16 millioen deelen, bewijzen de hervatting der werkzaamheden en de verbetering van het lot der arbeidende klasse. De binnenlandsche rust heeft ook andere vruchten gedragen. De fondsen, welke sedert 1 januari 1849 in de spaarbanken zijn gelegd, overtreffen de remboursementen met 69 millioen.

Het cijfer van de kas der bank, hetwelk achtervolgens beneden de 100 millioen is gedaald, is gestegen en overschreed den 7den dezer de som van 135,000,000 fr. Door den gedwongen koers der billetten te vernietigen, hebt gij reden op herstel van vertrouwen te rekenen. De uitkomsten hebben het gewigt van dien maatregel geregtvaardigd. De terugkeer tot de oorspronkelijke statuten heeft noch

de uitgestrektheid, noch het gewigt der circulatie belemmerd.

Zoo de opbrengst der inkomende regten eenige vermindering heeft ondergaan, dan is zulks toe te schrijven aan toevallige omstandigheden welke u bekend zijn, en tevens afhankelijk van de regten op het zout en de koloniale suiker, maar over het geheel genomen, heeft onze internationale handel, na den gevoeligen druk in 1848, zich in 1849 opgebeurd door eene snelle en steeds voortgaande beweging.

De inzameling der directe-belastingen geschiedt met bijzondere naauwgezetheid. Den 30sten September ll. was slechts een derde der twaalfden achterlijk, hetgeen veel minder is dan in de meest gunstige tijdperken.

»Deze gelukkige veranderingen in het geheel van den financielen toestand hebben ons veroorloofd, sedert 1848 tot 1851, dat is, in een tijdperk van drie jaren, in weerwil der vermindering van onderscheiden belangrijke lasten, het land te begiftigen met eene som van bijna 260 millioen voor openbare werken, de mindere klasse van patenten te ontheffen, eene som van 27 millioen uit te keeren aan den landbouw, alle achterstallige uitgaven naauwgezet te betalen en eindelijk daartoe te geraken — het is ons vurig verlangen en onze vaste hoop — om het evenwigt te herstellen tusschen de jaarlijksche uitgaven en inkomsten van den Staat. Deze resultaten zijn verkregen zonder dat het noodig was een buitengewoon beroep te doen op het crediet en de schatkist overdreven voorschotten op te leggen."

— Het effectief van Frankrijk's leger, bedraagt thans, blijkens officiële opgave, 396,000 manschappen en 87,400 paarden. In juni 1849 telde het 451,000 man en 93,754 paarden.

— De zeemagt is thans zamengesteld uit 125 schepen met 22,561 manschappen. In 1848 telde zij 235 schepen met 29,331 manschappen. In de mededeeling des Presidents wordt de staat waarin zij zich thans bevindt, onvoldoende geacht voor de bescherming van Frankrijks belangen.

— Men verzekert dat de prefect *Carlier* zijn ontslag zal nemen, als de Wetgevende Vergadering den heer *Yon*, of wien ook, onmiddellijk tot haren speciaalen commissaris benoemt.

— Men spreekt van eene toenadering tusschen *Changarnier* en *Cavaignac.*

— De societeit *Dix Decembre* splitste zich in twee fractiën. De eene behoudt den oorspronkelijken naam en de andere zal werken onder de benaming: *vrienden van orde en menschelijkheid.* De laatstgenoemde fractie zou het 26tal hebben geleverd tot den moordaanslag tegen *Changarnier* en *Dupin.*

— De heer *de Montalembert* wordt den 16den dezer uit Rome alhier terugverwacht.

Binnenlandsche Berigten.

's Gravenhage, 13 nov. Ondanks de tegenspraak (zoo als ik vernomen heb) van zeker dagblad, kan en moet ik herhalen, wat ik vroeger beweerd heb, namelijk, dat de organisatie der infanterie door den Koning toen nog niet *was*, en tot op dit oogenblik toe nog niet *is* goedgekeurd, en dat bij gevolg de invoering der bedoelde organisatie op 1 januari, die dat dagblad op nieuw aankondigt, hoe langer hoe twijfelachtiger is. Maar er is meer: zijn mijne informatiën juist, en ik geloof dat zij het zijn, dan zijn dezer dagen de vroeger door Prins *Frederik* op het primitive voorstel gemaakte aanmerkingen, (zie mijn vorig berigt) naar Z. K. H. met eene geleidende missive van het departement van Oorlog gerenvoyeerd. Het is bekend dat Z. K. H. zich nog buiten 's lands bevindt. Maar het is ten eenemale *onjuist*, dat Z. K. H. *den 10den of 12den dezer terug werd gewacht*, zoo als het bedoelde dagblad in zijn laatste nommer van 10 november beweert. Het tijdstip waarop die terugkomst zal plaats hebben, is hier volstrekt nog niet bekend. Vóór die terugkomst nu, zal er, ik moet het herhalen, aan de organisatie niet verder gearbeid worden, en is het, zoo als van zelf spreekt, onmogelijk met eenige juistheid te zeggen hoedanig die organisatie zijn zal.

Ten slotte kan ik hier nog bijvoegen, dat het meer dan waarschijnlijk is, dat na de eventuele organisatie der infanterie, die der artillerie aan de beurt ligt.

— Van de onderhandelingen met Pruisen betrekkelijk de aansluiting van den Rijnspoorweg, die onlangs weder wakker begonnen te worden, lekt sedert eenigen tijd niets uit; men meent het er voor te moeten houden, dat de ernstige verwikkelingen, waarin Pruisen dezer dagen betrekkelijk de groote Duitsche quaestie gemengd is, ook op dezen stilstand niet zonder invloed zijn. (*Amst. Ct.*)

's Gravenhage, 14 nov. Ten gevolge van de aanmerkingen, door de afdeelingen der Tweede Kamer gemaakt op het wets-ontwerp tot toekenning van pensioen aan drie leden der voormalige Eerste Kamer, is door de regering een gewijzigd ontwerp aangeboden. Daarbij wordt nu alleen een pensioen gevraagd voor de heeren *Lijnden van Luneburg* en *Brugmans*, en niet voor den heer *Piepers*. De reden dezer verandering ligt daarin, dat, terwijl laatstgenoemde, ingevolge de bestaande verordeningen, regt heeft op een pensioen, hetwelk de Koning hem kan verleenen, zoodanig regt niet bestaat ten aanzien van de twee eerstgenoemden, en er alzoo ten hunnen aanzien eene nieuwe wettelijke bepaling vereischt wordt.

— Men wil weten, dat het ontwerp van wet, tot wijziging der wet op de burgelijke pensioenen 9 mei 1846 (*Staatsblad* no. 24), dat in de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal tot vele en gewigtige bedenkingen van verschillenden aard heeft aanleiding gegeven, van regeringswege zal worden ingetrokken, ten einde in nadere overweging te worden genomen.

— Wij vernemen, dat onderscheidene besturen van gemeenten geweigerd hebben de kosten van onderhoud voor bedelaars-kolonisten te betalen, die in dezelve evenwel armlastig zijn en zulks op grond, dat de hier bedoelde kolonisten, na gebedeld te hebben, bij geregtelijk vonnis tot overbrenging naar eene der koloniën van weldadigheid verwezen, na volbragte gevangenisstraf krachtens een koninklijk besluit voor rekening van hun onderstands-domicilie zonder toestemming van hetzelve, derwaarts zijn overgebragt, welke overbrenging volgens hen, niet anders dan volgens eene wet, voor rekening der gemeente kan geschieden.

Leeuwarden, 12 nov. In de zitting der Provinciale Staten van Friesland van heden, is een aanvang gemaakt met de behandeling van het Reglement van Orde. Een amendement, strekkende om in de *eerste* vergadering een gebed te houden en daartoe het oude formulier te bezigen, werd na langdurige discussiën *verworpen* met 27 tegen 11 stemmen. Een ander amendement tot opneming in het reglement van het beginsel van de verdeeling der vergadering in sectiën, werd, mede na uitvoerige beraadslagingen, met 34 tegen 4 stemmen *aangenomen.* Morgen zal het amendement meer in zijne bijzonderheden worden behandeld, zijnde daarbij tevens voorgesteld het beginsel van *zelfstandige* rapporteurs. (*Hand.*)

Arnhem, 15 nov. In een hoofdartikel der *Kölnische Zeitung*, getiteld: *Zal Duitschland Kozaksch worden?* leest men onder anderen het volgende:

»Russische legers trekken naar het westen op en de aanhangers en vasallen van Rusland, de Oostenrijkers en Beijeren, trekken in digte drommen, als in de tijden van *Tilly* en *Wallenstein*, naar het noorden van Duitschland, om het tot slavernij te brengen en uit te zuigen. Duitschland staat op het keerpunt, dat over het lot van landen en natiën beslist. De Czaar heeft te Warschau in de hevigste bewoordingen, aan den ouden wrok lucht gegeven tegen al wat vrijheid en constitutioneele regering heet, tegen alle »»deelneming der volkeren aan de souvereiniteits-regten der vorsten."" De bondsdag, dat is, het onbeperkte Koningsregt bij de gratie Gods, zal door Pandouren en Kroaten, door Kozakken en Baschkieren in Duitschland weder opgerigt en hersteld worden.

»En van alle staten van Europa zal juist de meest onbeschaafde, de meest Aziatische, Rusland alleen, het regt hebben over Duitschland te heerschen en hetzelve zijne wetten en bevelen op te dringen? En zal dan geen der beschaafde staten in Europa zulk eene tusschenkomst verhinderen? Dreigt het gevaar ons alleen? Wie zal u bijstaan, wanneer na ons, de beurt aan u is gekomen?

»Rusland en zijne bondgenooten trekken Duitschland slechts door. Het eigenlijk doel der beweging is Frankrijk. Geen Russisch officier of hij erkent dit openlijk; geen in Polen staand Russisch soldaat of hij hangt er met een vast geloof aan. De bedoeling is toch de revolutie, de vertegenwoordigende regeringsvorm te vernietigen, van welke Frankrijk het hart is. Wanneer Pruisen door allen verlaten, overweldigd is, wanneer Duitschland ..... tot rust is gebragt, dan is de tijd gekomen voor de *restauratie* in Frankrijk. Men weet het immers, van oudsher hebben de leliën het weelderigst gebloeid op het graf der vrijheid. De President der Fransche Republiek kan het zich zelven geen oogenblik ontveinzen, dat men hem tot nu toe slechts duldt en dat de legitieme souvereinen van Oostenrijk en Rusland, welk masker zij voor het oogenblik ook mogen aannemen, echter met onverzoenlijken wrok nederzien op den neef van den Corsikaanschen *parvenu.*

» . . . .

» . . . .

» . . . .

»Het is Europa's ongeluk, dat zijne volken, die op verschillende trappen van beschaving staan, geen afstand kunnen doen van de onzinnige en onregtvaardige gewoonte, om steeds over en weder, aan elkander, dien vorm van regering als de uitsluitende en alleenzaligmakende te willen opdringen, die voor elk op *zijnen* trap de meest geschikte is. Het is meer dan tijd dat de groote constitutioneele staten van het westen, Engeland, Frankrijk en Pruisen, hunne onafhankelijkheid, hunne vrijheid en hunne beschaving door een vast en innig bondgenootschap tegen de steeds meer en meer in het hart van Europa indringende invloeden van de Slavische heerschappij en den Slavischen geest der Oostersche mogendheden, verzekeren.

»Wat wij in dit allerbelangrijkst en voor de toekomst van Europa, allerbeslissendt oogenblik, van de staatsmannen van Engeland en Frankrijk verwachten, is niet eene inmenging of eene tusschenkomst in de aangelegenheden van Duitschland, maar alleen dat zij Rusland middellijk of onmiddellijk verhinderen zullen de eerzucht en heerschzucht der Oostenrijksche gezaghebbers te ondersteunen. Oostenrijk alleen toch, is niet vermogend den vrede en de vrijheid ernstig in gevaar te brengen."

PROVINCIALE STATEN VAN GELDERLAND.

Zitting van vrijdag, 8 november.

Afwezig de heeren *Staring*, *Thooft*, *Taats*, *Ver-
steegh*, *Ketjen* en *Coolwijk*.
De notulen worden gelezen en goedgekeurd.
Aan de vergadering wordt mededeeling gedaan van
eene missive van den heer *Th.* baron *van Scherpen-
zeel Heusch*, overleggende nadere stukken, benevens
eene acte van bekendheid, ten bewijze van identi
De *Voorzitter* stelt voor om, daar de heer
Scherpenzeel Heusch niet aanwezig is, de ingezonden
stukken niet terstond te behandelen, maar die te stel-
len in handen eener commissie. Daartoe worden
noemd de heeren *Schiff*, *Roosegaarde*, *de Meester*,
van Daalen en *Swaving*.
Aan de orde is de discussie over de provinc
begrooting.
De *Voorzitter* meent de aandacht der vergader
te moeten vestigen op de tweederlei wijze van beha
deling, volgens art. 23 of volgens art. 44 en
van het Reglement van Orde. Hij stelt voor volg
art. 23 te handelen en dus de beraadslaging over
middelen te doen voorafgaan.
De vergadering keurt dit goed.
De heer *Haverkamp* betreurt het zeer, dat
vroegere motie tot behandeling van het verslag d
de commissie, den 25 october voorgesteld, door
vergadering niet is goedgekeurd. Hij verklaart
tegen het aanhangig ontwerp, zoo als het daar li
In de eerste plaats zijn daarbij niet in ontva
gebragt de batige saldo's van 1848 en 1849. De
centen voor de personele belasting zijn gehouden
het bedrag van 6 opcenten, terwijl, zijns inziens,
eene doelmatige inrigting der begrooting, die opce
ten zeer wel tot op 4 zouden kunnen zijn verm
derd. Hij vestigt de aandacht der vergadering op
tegenspraak waarin de commissie ten opzigte van
saldo's vervallen is bij haar eerste en bij haar tw
de rapport. Art 11 van het koninklijk besluit
22 augustus 1850, is niet dan onvolledig opgenom
Hij wijst op de beperkende bepaling, nopens de
betaling van de subsidiën in het eerste verslag
van welke bij het tweede verslag geenerlei ge
wordt gemaakt, en op de waarschijnlijkheid
slechts een gedeelte der subsidiën in 1851 zullen
hoeven verstrekt te worden. Indien het ontwe
zooals het is liggende, wordt aangenomen, dan
het gevolg zijn: 1o. dat een kapitaal van *f* 30,
gedurende vier jaren nutteloos en renteloos in
provinciale kas zal blijven liggen; 2o. dat er
een bedrag van *f* 16,791 zal moeten worden ge
liseerd, waarvan de provinciale kas voor
der of minder dan 12/m de renten met het kap
taal zal verliezen; 3o. dat bij het vaststellen
opcenten voor de provinciale belasting dezelfde s
der als van ouds zal gevolgd worden. Hij treedt da
op in beijferingen tot nadere staving van zijn ge
len en stelt voor eene som van ruim *f* 23,000
de saldo's, als batig slot in de ontvangsten te b
gen, ten gevolge waarvan de opcenten met 2 zou
kunnen verminderd en geene fondsen der pro
cie zouden behoeven verkocht te worden.
De heer *Op ten Noort* meent de aandacht der ve
gadering op twee zaken te moeten vestigen, en
1o. op de kosten van onderhoud van het paleis v
justitie en 2o. op de kosten van meubilering van
localen der regts-collegiën.
Het is zeker, dat de provincie veel tot den bo
van gezegd paleis heeft bijgedragen. Hij wens
dat beslecht worde, of de eigendom van dit gebo
behoort bij de provincie of bij het rijk. Hij me
dat dit althans op dit oogenblik niet is uitgema
en dat het moeijelijk zoude zijn, hieromtrent on
dellijk te beslissen, Maar hij verzoekt Gedepute
Staten hierover een onderzoek in te stellen en da
bij eene volgende vergadering inlichtingen te ge
Wat de meubelen van de localen der regtscolleg
aangaat, hij is van oordeel, dat deze behooren
de provincie, doch verzoekt, dat ook hierover
deputeerde Staten een onderzoek instellen en na
inlichtingen geven zullen.
Spreker is het met den heer *Haverkamp* ee
dat er wel mogelijkheid bestaat om over de sald
te kunnen beschikken. Hij is het echter niet
den heer *Haverkamp* eens, dat het raadzaam
zijn, thans over te gaan tot eene vermindering
provinciale opcenten. Hij meent, dat men eerst
dezen transitoiren toestand moet zijn, ook in
band met de regeling van het gemeente-wezen.
is zeer mogelijk, dat, indien men nu de provinc
opcenten vermindert, men die in een volgend j
weder zal moeten verhoogen, daar de saldo's wa
schijnlijk in volgende jaren niet zoo gunstig zu
staan als nu. Overigens stomt hij niet in me
groote bezwaren, door den heer *Haverkamp* aa
geven. De toegestane subsidiën zullen voor een g
deel, niet alle nog ten volle, in 1851 behoeve
worden uitbetaald, zoodat het realiseren der pro
ciale fondsen, nog geenszins zeker is. Over
maanden zal reeds de tijd daar zijn, waarop
begrooting voor 1852 zal moeten worden inge
en men zal dan eerst met genoegzame kennis
zaken over den finantiëelen toestand der prov
oordeel kunnen vellen. Hij verklaart zich voor
laatste verslag der commissie.
De heer *Schiff* erkent getroffen te zijn

over een zoo aanzienlijk saldo, dat echter niet op de begrooting kon voorkomen, gelijk hij zulks zoo zeer gewenscht had. Evenzeer als de heer *Haverkamp*, had hij gehoopt vermindering van lasten, al ware het dan ook slechts voor één jaar, te zullen kunnen geven. Maar de vraag is, of dit mogelijk is. Hij is van oordeel, neen, en wel op grond van art. 115 der wet van 6 juli 1850 en het zich daaraan sluitend koninklijk besluit van 22 augustus 1850, waarbij de inrigting der provinciale begrootingen is vastgesteld. Volgens die voorschriften toch, mogen op de begrooting alleen worden overgebragt, de saldo's der *geslotene* rekeningen. Men mag de fondsen der provinciën niet aanspreken om de opcenten te verminderen, maar men kan dit wel doen om een te-kort te dekken.

De heer *de Man* verklaart, volkomen in te stemmen met hetgeen door den heer *Haverkamp* is aangevoerd. Hij heeft vier bezwaren:

1o. het verwerpen der motie van orde van den heer *Haverkamp*, in de zitting van dingsdag jl. Het gevolg daarvan is, dat men schulden maakt, terwijl men geheel onbekend is, uit welke fondsen die schulden zullen moeten en kunnen gedekt worden;

2o. dat men een rentegevend kapitaal wil realiseren, terwijl men een ander kapitaal renteloos laat liggen;

3o. dewijl hij geenszins in art. 11 van het, door den heer *Schiff* aangehaalde besluit, dien verpligten dwang ziet, dien de heer *Schiff* daaruit afleidt. Hij ziet geenerlei bezwaar er in, de saldo's in de begrooting op te nemen, zonder in eenigen strijd met het genoemde besluit te geraken;

4o. de opcenten, welke de provincie trekt, zullen nu niet verminderd kunnen worden, ten gevolge van het verbruiken van de fondsen der provincie. Het betoog van den heer *Op ten Noort* heeft hem geenszins afgeschrikt.

Hij zal de thans voorgedragene begrooting afstemmen.

De heer *Roosegaarde* verklaart dat hij, hoewel lid der commissie zijnde, echter zijn gevoelen niet kan verzaken. Het heeft hem veel leed gedaan, dat zijn voorstel omtrent eene nieuwe wijze van subsidiën te verleenen, niet is aangenomen. Hij sluit zich aan hetgeen door den heer *de Man* is aangevoerd, en zal insgelijks *tegen* stemmen.

De heer *Dam* voegt zich bij hetgeen door de heeren *Haverkamp*, *de Man* en *Roosegaarde* is gezegd. Bij een zoo ruim verleenen van subsidiën zal men wel nooit tot vermindering der opcenten kunnen overgaan. In plaats van vermindering zullen de provinciale begrootingen eer verhooging ondergaan.

De heer *van Nispen* bestrijdt de laatst voorgaande sprekers en ondersteunt hetgeen door den heer *Schiff* is aangevoerd. Ook hij acht zich gebonden door het Kon. besluit genomen ter uitvoering van de bij de provinciale wet voorgeschrevene beginselen. Het woord *dat* bij art. 11, kan alleen slaan op de definitief geslotene rekening. Voor de toegestane subsidiën moeten de gelden gevonden worden. Hij is ook verder van oordeel, dat de tijd om de provinciale opcenten te verminderen, thans niet daar is.

De heer *van der Brugghen* merkt aan, dat er wel veel kan gesproken worden over de wenschelijkheid, nuttigheid en noodigheid van de vermindering der provinciale opcenten en dat zulks zeer geschikt is om de popnlariteit der vergadering te verhoogen, maar dat de vraag hier alleen deze is, of deze vergadering wettig en wettelijk tot dergelijke vermindering kan overgaan. Spreker moet die vraag in denzelfden zin beantwoorden als de heeren *Schiff* en *van Nispen* en meent dat art. 11 van het meergenoemd besluit, daartegen een onoverkomelijken hinderpaal in den weg legt.

De heer *Brantsen* verdedigt als lid der commissie van Gedeputeerde Staten, het voorgedragen ontwerp. De heer *Haverkamp* heeft gezegd, dat de commissie bij haar eerste voorloopig verslag eene bepaalde voordragt gedaan heeft en dat zij daarop later is teruggekomen. Hij moet dit tegenspreken. Ten gevolge van het vermoedelijk te-kort en de velei aanvragen om subsidie, heeft de commissie voor 's hands de aandacht der vergadering gevestigd op drie verschillende wijzen waarop in deze behoeften zou kunnen voorzien worden. De commissie achtte het wenschelijk, dat het derde dezer middelen de voorkeur zou erlangen; zij voegde er bij dat deze uitgaven niet bepaald zouden behoeven gebragt te worden ten laste van de begrooting voor 1851, maar ook gedeeltelijk zouden kunnen vallen ten laste van de begrooting voor 1852. Dit was het *voorloopig* verslag. Daarop zijn door de vergadering de aangevraagde subsidiën toegestaan en heeft de vergadering tevens zich verklaard tegen het anticiperen op volgende diensten. De commissie moest nu overgaan tot het voorstellen van een bepaald middel tot definitieve dekking der vastgestelde uitgaven en zij meende in het bij het laatste definitieve verslag voorgestelde middel, de beste keuze te doen.

Ten opzigte van het veel besprokene art. 11 van het besluit van 22 augustus ll. kan hij niet anders dan zich aansluiten aan de uitlegging van die leden, die reeds het gevoelen van den heer *Haverkamp* hebben bestreden. Hij moet er echter nog dit bijvoegen dat de saldo's niet zoo als gelijk gezegd is, *vier* jaren, maar slechts *één* jaar in de landskas blijven liggen. Dit blijkt uit art. 12 van hetzelfde besluit.

Wat het gekapitaliseerde fonds der provincie aangaat, verklaart hij dat dit fonds niet in weinige jaren is bij elkander gebragt, maar allengs is ontstaan uit de overschotten van zeer vele, misschien wel 25 jaren. Dat kapitaal was bepaaldelijk bestemd aangewend te worden voor verschillende groote werken van algemeen nut, b. v. aan de Maas en de Waal, de Berkel, de verbetering van de afwatering der exonererende landen enz.

Omtrent de door een lid gevraagde inlichting nopens den eigendom van het paleis van justitie, moet hij verklaren, dat hetzelve is eigendom van het rijk, hetwelk ook den eigendom had van het oude Hof, waarvoor dit paleis is in de plaats gekomen en waarvan een gedeelte is aangekocht door de provincie, welke deze nog bezit in twee huisjes gelegen in de St. Walburgsteeg. Het is waar dat de provincie jaarlijks bijdraagt tot de kosten van onderhoud, doch hiertoe zijn de Staten door wettelijk aangegane verbindtenis verpligt. Wat het meubilair aangaat, zoo moet hij verklaren, dat al wat tot meubilering van de lokalen der regterlijke magt dient, is aangekocht door het rijk, doch dat op de provincie de verpligting rust tot aanvulling en onderhoud. Er bestaat op dit onderwerp een afzonderlijk Kon. besluit. Indien er echter een nader onderzoek of nadere inlichting verlangd worden, zoo zijn Ged. Staten daartoe steeds bereid.

De heer *Haverkamp* komt nader terug op hetgeen reeds straks door hem is gezegd en wel bepaaldelijk op een feit dat hem persoonlijk aangaat, namelijk op het door hem aangevoerde, dat bij de twee verslagen der commissie (het voorloopig en het definitief verslag) tweeërlei verschillende middelen tot dekking der vermoedde behoeften zouden zijn aangegeven, hetgeen door den heer *Brantsen* is tegengesproken. Hij moet, niettegenstaande die tegenspraak, bij zijn eerste gevoelen volharden en leest, om dit te staven, een gedeelte uit het voorloopig rapport en uit het later verslag voor. Vervolgens komt de spreker nader terug op de quaestie of de Staten bevoegd zijn over de batige saldo's te beschikken. Indien al het aangehaalde besluit eigenmagtige beschikking van wege de Prov. Staten niet toeliet, hij twijfelt geenszins of de regering zou, bij het aanwezig zijn van een zoo aanzienlijk saldo als dat van deze provincie, geen bezwaar maken toestemming te geven tot de beschikking over deze fondsen.

Eindelijk wil hij nog een enkel woord zeggen over de wijze waarop zijn voorstel door sommigen schijnt te zijn opgevat. Hij verklaart dat het nimmer zijn doel is geweest naar populariteit te streven; hij heeft daarnaar nimmer getracht; hij zal die nooit verwerven; want daarvoor is hij te rondborstig en ontziet niemand.

De heer *Roosegaarde* merkt aan, dat uit de wrijving der opiniën nieuwe denkbeelden ontstaan. Men beweert dat de batige saldo's niet mogen of moeten aangesproken worden. Wat hij wil, is de inschrijving op het grootboek te doen strekken tot vermindering van 2 opcenten op het personeel. Een lid der commissie heeft gezegd, dat die fondsen bestemd waren voor werken van algemeen nut, doch hoe heeft men dan zoo aanzienlijke subsidiën kunnen verstrekken voor aanleg en verbetering van wegen?

Hij is van oordeel dat het in het belang der provincie noodig is die gelden niet op het grootboek te laten staan, maar ze zoo spoedig mogelijk te realiseren en in nuttige werken te steken. Dit kapitaal bestaat in beurspapier, geheel en al afhankelijk van de wisselvallige kansen van rijzing en daling.

De heer *de Man* komt terug op en dringt nader aan hetgeen hij reeds straks heeft aangemerkt. Ook hij ziet voortdurend strijd tusschen het eerste voorloopige en het tweede definitieve verslag der commissie. Hij ziet niet in, waarom, zoo art. 11 van het meer gemeld koninklijk besluit, nu aan de commissie zulk een onoverkomelijke hinderpaal schijnt te zijn, het dit niet was bij het eerste verslag. De heer *Brantsen* heeft gezegd, dat die gelden eene bepaalde bestemming hadden voor werken van algemeen nut, en echter stelde de commissie bij haar eerste verslag voor, dat kapitaal aan te spreken tot dekking van vermoedelijke behoeften.

De heer *van Nispen* meent nogmaals de aandacht der vergadering te moeten vestigen hierop, dat de beslechting der vraag enkel en alleen afhangt van den zin aan art. 11 van het besluit van 22 augustus jl. te hechten. Men heeft gezegd, indien art. 11 eigenmagtige beschikking der Staten belet, welnu, vraag dan aan de regering ontheffing van het gebod en de regering zal die niet weigeren. Maar, naar zijn gevoelen zal de regering de ontheffing van dat gebod allezins weigeren, daar die bepaling een gevolg is van de invoering van eenen nieuwen regel van comptabiliteit.

Hij wil niet spreken over alle die ter sprake gebragte bijzaken en bij-consideratiën, niet over het bestaan of niet bestaan van tegenstrijdigheid in de tweeërlei rapporten, en andere punten die niets ter zake doen en van welke de beslissing niet afhangt. Dit alles ruimt de bepaling van art. 11 niet op. Ook hij wenscht zeer de lasten der provincie te verminderen, doch dan moet dit geschieden op wettige en regelmatige wijze en hij acht het onregelmatig daarvoor het kapitaal aan te spreken.

De heer *Brantsen* merkt op hetgeen laatstelijk door den heer *Haverkamp* gezegd is, op, dat uit de door dien heer voorgelezene stukken, geenszins blijkt, dat de commissie met zich zelve in strijd is geweest. Men moet het gelezene in overeenstemming brengen met de, door de commissie aangenomene bevoegdheid om een gedeelte van den last over te brengen op de begrooting van 1852. Maar toen de vergadering op dit punt in tegenovergestelden zin beslist had, toen was de commissie wel verpligt een gewijzigd voorstel te doen. Op het door den heer *de Man* aangemerkte, dat de commissie verklaart, dat die provinciale fondsen bepaaldelijk bestemd waren tot het aanleggen van werken van algemeen nut, en dat zij desniettegenstaande voorstelde, die fondsen aan te wenden tot dekking van bestaande of vermoedde behoeften, moet hij antwoorden, dat hij geenszins van eene uitsluitende en bepaalde verpligting van het gebruik dier fondsen gesproken heeft, doch alleen gewezen heeft op het doel waarmede die fondsen gekapitaliseerd zijn.

De heeren *Roosegaarde* en *Haverkamp* vragen verlof om voor de derde maal het woord te mogen voeren.

De heer *Roosegaarde* wil nog eene aanmerking in het midden brengen: waaruit is het provinciaal fonds ontstaan? uit belastingen door de ingezetenen der provincie, ten dienste der provincie opgebragt. Wat is redelijker dan dat hetgeen door belasting ontstaan is, tot ontlasting der provincie en der belastingpligtigen worde aangewend?

De heer *Haverkamp*, zich overigens aansluitende aan hetgeen laatstelijk nog door den heer *de Man* is aangevoerd, merkt op, dat hij geenszins gezegd heeft, dat men *beproeven* moet die saldo's voor de provincie beschikbaar te verkrijgen, maar dat zij, zijns inziens, *regtens* op de begrooting behooren te worden gebragt.

De heer *van Daalen* zal stemmen *tegen* de voorgedragene begrooting, dewijl men daarbij een rentegevend kapitaal wil te gelde maken en een ander renteloos laten liggen.

De heer *van Lijnden van Hemmen* ziet geen bezwaar autorisatie te geven tot het verkoopen van kapitaal, terwijl uit die autorisatie niet volgt dat er kapitaal zal verkocht worden, dewijl onderscheidene subsidiën, door de vergadering toegestaan, in het volgend jaar, niet zullen behoeven uitbetaald te worden.

De algemeene discussie wordt hiermede gesloten.

(*Vervolg hierna.*)

Mengelwerk.

Treurige uitzigten voor de vrijheid in Duitschland.

Sedert de revolutien van 1848 hadden de Duitsche zaken nog nooit een zoo dreigend aanzien als gedurende de laatste weken. De korte en hevige gevechten die in onderscheidene zijner voornaamste steden plaats hadden, en de strijd tusschen orde en anarchie, hoe gevaarlijk ook voor de maatschappij, waren het minder dan het georganiseerd antagonismus van twee der groote militaire mogendheden van Europa. De verliezen, hetzij door de ergste buitensporigheden der revolutionnaire partij, hetzij door de maatregelen ter beteugeling derzelve genomen, zouden meerendeels onbeduidend worden, in vergelijking met de rampen, die het gevolg zouden zijn van eenen oorlog tusschen Oostenrijk en Pruisen. Het bombardement van Dresden en de opstand in Baden, ofschoon gepaard met gruwelen en wreedheden, welke geene verschooning kunnen vinden, waren in hunne gevolgen veel minder noodlottig dan de operatiën van regelmatige legers het zouden zijn. De oorlog, waarvan reeds zoo veel aanduidselen waren, zou een verwoede krijg worden tusschen het noorden en het zuiden van Duitschland. Van beide zijden zijn de strijdkrachten zoo geducht, dat de worsteling, moest zij onverhoopt plaats grijpen, van den bloedigsten aard zou worden. Het zou een burgeroorlog wezen, aangevuurd door verschil van zeden, van godsdienst, door de jaloerschheid van naijverige militaire stelsels; en de oude overleveringen der huizen van HABSBURG en HOHENZOLLERN zouden almede strekken om de hartstogten te ontvlammen en om de ambitie van de respectieve hoofden der bondgenootschappen te prikkelen. Ook zou het te wachten zijn dat onderscheidene steden en landstreken, van hunne bezittingen ontbloot, nogmaals de vaan des opstands zouden opsteken, hetzij tot nationale afscheiding, hetzij ter verovering van vrijheden, die haar stand niet meer dan drie jaren geleden zijn ingeruimd; hetzij ook ter verwezenlijking van socialistische bedoelingen. Daarbij zou men welligt, na korten of langen tijd, vreemde legers deel zien nemen aan den strijd waarvan Duitschland het tooneel zou wezen, en waardoor de Duitsche bevolkingen het meest zouden lijden. Intusschen blijkt het uit de zamentrekking van troepen, welke gedurende de laatste maand werd voortgezet, [illegible] groote toerustingen die er ten behoeve [illegible] gemaakt werden, en uit den ijver [illegible] aanvang dier bewegingen werd ont[illegible], dat er ernstig werd gedacht aan een beroep op de wapenen, bijaldien er al niet naar verlangd werd. Doch, in weerwil van de hartstogtelijkheid, waarmede deze militaire demonstratiën werden gemaakt, kunnen wij niet gelooven dat Oostenrijk of Pruisen geneigd is de verantwoordelijkheid van den eersten aanval te aanvaarden.

Het is waar, dat alle beschikbare manschappen onder de wapenen zijn geroepen, en dat er kosten

gemaakt zijn tot een bedrag 't welk de Duitsche bevolkingen aan een belastings-oorlog moet blootstellen; in vrege dat oorlog iederen dag minder onwaarschijnlijk wordt, nu de opofferingen, die gewoonlijk deszelfs grootste hindernissen zijn, reeds zoo ruimschoots zijn gedaan, en men nu daarvoor vergoeding zou kunnen gaan hopen uit aanwinst van grondgebied, ten koste van kleinere staten. Nogtans blijkt het uit de concessiën, die het gevolg waren van de conferentiën te Warschau, dat geene partij de aanvaller wenscht te wezen. Alhoewel de Pruisen het noorden van Hessen bezetten, terwijl de Oostenrijkers en Beijeren deszelfs zuidelijk gedeelte overstroomen, en het elken dag tusschen het wederzijds verbitterd krijgsvolk tot bloedvergieten kan komen, zoo ontwaart men toch met genoegen dat er wederkeerig vermeden wordt stappen te nemen, die eene vreedzame beslechting onmogelijk zouden maken. Intusschen, wat beklagenswaardig schouwspel wordt er door de beschaafde natiën van Midden-Europa vertoond! De ontzaggelijke vermeerdering hunner legers is op zich zelf een schrikkelijk kwaad voor de Staten, uit welke zij geheven worden. De arbeider wordt van den weefstoel of de ploeg genomen, en gedwongen zich in de rangen des legers te scharen; de rijkdommen des lands worden uitgeput; de energie van den invidu verkrijgt eene verkeerde rigting; terwijl, wat nog het ergst van allen is, de uitbreiding van den militairen geest de strekking heeft om den constitutionelen vooruitgang van den Duitschen stam te stuiten. Het krijgswezen wordt het hoofdbelang; en de gewoonte van blinde gehoorzaamheid, die in de kazerne wordt aangenomen, maakt de burgers ongeschikt om de maatschappelijke vrijheden te waardeeren of uit te oefenen. Eene natie van gedrilde en gedisciplineerde soldaten, kan bezwaarlijk eene natie van vrije menschen wezen, Hare leden moeten of wel de werktuigen of wel de slagtoffers van het militaire despotismus zijn. De uitgestrekte wapeningen, door gansch Duitschland, zijn, op zich zelve een beletsel voor den politischen vooruitgang des volks, 't welk niet ligt zal worden te boven gekomen. De verspilling van materiële middelen is geen gering kwaad; doch het is een veel ernstiger euvel, eene gansche bevolking te hebben gewend uitsluitend door militaire wetten en bepalingen te worden geregeerd. Het vermeerdert aanmerkelijk de moeijelijkheid, eene constitutionele regering te vestigen; want terwijl het den individu dienstvaardiger maakt als een gedeelte van eene uitgewerkte machine, berooft het hem van onafhankelijkheid en zelfvertrouwen. De vrijheden van Duitschland, en de regten van staten zijn goede leuzen voor de legers van Pruisen en Oostenrijk; maar de wijze waarop men zegt ze te verdedigen, zal dezelve ontwijfelbaar verzwakken, en zal het zedelijk en politisch despotismus van het militaire stelsel vaster gronden dan ooit.

Correspondentie.

De Doorwerthsche quaestie zal geplaatst worden. Zoo spoedig *mogelijk*.

Vergadering van de Geldersche Maatschappij van Geschied- en Letterkunde,

op Maandag den 18den November 1850.

Advertentiën.

Burgerlijke stand.

ARNHEM:

Van 7 tot en met 13 nov.

Ondertrouwd: D. Benen, 66 j., en A. M. Meursen, 51 j. — G. J. de Winkel, 22 j., en C. Delwig, 28 j. — Z. D. Luessen, 28 j., en W. A. van der Schoot, 29 j. — J. H. Coelen, 26 j., en M. E. Höpner, 35 j. — A. J. F. Hofman, 24 j., en J. A. Rensen, 27 j.

Gehuwd: C. van Meurs met C. Lincker. — W. van der Wiel met J. Schouten. — P. Wittebol met J. Vermeer. — R. Jaggard met W. Hekking. — H. Vlaanderen met J. J. van Burik.

Bevallen: H. Huts, geb. Vermeer, D. — H. Engelman, geb. Bodt, D. — G. S. van Diejen, geb. Sletterink, D. — S. Roordink, geb. Roelofsen, D. — G. Heinsman, geb. van den Berk, Z. — S. H. Hoogland, geb. Staats, D. — W. C. Moonen, geb. Baars, D. — J. van Driessen, geb. Jansen, Z. — A. M. Bergefurt, geb. Tak, Z. — G. H. Brauns, geb. Heuvel, Z. — G. Bruns, geb. Klaasen, Z. — G. Gimbergh, geb. Jacobs, D.

Overleden: Doodgeb. Z. van K. Welsman en M. Sorge. — R. Boumans, huisvr. van L. Beijer, 67 j. — B. A. Bouman, 1 j. — C. H. Warthuijsen, 2 m. — M. ter Wolbeek, 8 m. — M. van Heemskerk, 2 j. 2 m. — A. Verbeek, 80 j. 10 m. — J. Ubink, 1 j.

TIEL:

Van 5 tot en met 12 nov.

Gehuwd: A. van Doesborg met C. Mulders.

Bevallen: B. Hoenderop, Z. — M. E. Boulonois, geb. Adriaanse, Z.

Overleden: C. van der Heijden, 4 w. — H. Schröder, 12 d.

WAGENINGEN:

Van 4 tot en met 15 nov.

Gehuwd: Geene.

Bevallen: H. Arnoldussen, geb. van Kraanen.

Overleden: J. Wildekamp, gehuwd met M. Boekel, 67 j. — E. Verbrugge, 9 d.

ZALT-BOMMEL:

Van 4 tot en met 11 nov.

Gehuwd: N. van der Kaaij en J. Meijer.

Bevallen: G. J. van der Poll, geb van der Burg, Z. — H. Benthem, geb. Leijsenaar, D. — M. C. Gupppertz, Z. — E. A. van Heijningen, geb. Os, Z.

Overleden: Geene.

Marktprijzen.

TIEL, 11 november.

De aanvoer van Tarwe was klein. O. Tarwe is traag van de hand; N. Tarwe 20 cts lager dan acht dagen; O. en N. Rogge in een doen; Garst cts. lager; Haver 10 cts. lager; Boonen 20 cts lager; Boekweit als voren.

O. *Tarwe* van *f* 7.50, 8.50 tot 9.00; N. *Tarwe* van *f* 5.75, 7.30 tot 8.50 — O. en N. *Rogge* van *f* 6.10, 6.35 tot 6.75. — *Garst* van *f* 4.00, 4.60. — *Haver* van *f* 2.40, 2.65 tot 2.90 — *Boonen* van *f* 5.30 tot 5.80. — *Boekweit* van *f* 5.00, 5.60.

Waterhoogte te Arnhem.

15 Nov. 1 El 5 Palm 9 Duim; gew. 4 D. gev.

De prijs dezer courant is f 5 in de drie maanden. Afzonderlijke nommers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels f 1, iedere regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt voor elke plaatsing.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.